

ולפיכך, **פרשה שיש בה ששה פסוקים** או יותר, **ניתן לחלקה לשני קרואים**, באופן שכל אחד יקרא שלושה פסוקים.

אבל **פרשה שיש בה חמישה פסוקים** או פחות, **אי אפשר לחלקה לשני קרואים**, ולכן אחד קורא את כולה. **ואם ארע שהראשון קרא שלושה פסוקים, הבא אחריו קורא שני פסוקים של פרשה זו, ומוסיף פסוק אחד מהפרשה הבאה**, שיהיו בידו שלושה פסוקים. **ויש אומרים** שמאחר שהחל לקרוא פרשה הבאה, יקרא בה **שלושה פסוקים, לפי שאין מתחילים בפרשה פחות משלושה פסוקים**. ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי, **הלכה כיש אומרים**.

ובזה מודים רב ושמואל שאין מדלגים, [לומר השני יחזור על הפסוק האחרון שקרא הראשון], ולא פוסקים, [פסוק אמצעי לשנים], כי התקנה הזו, להשלים בפסוקי הפרשה הבאה עדיפה. ורק בקריאת המעמדות, שאינם יכולים לקרוא פסוקים מפרשה נוספת, ושנים קוראים פרשה של חמישה פסוקים, על כרחם ידלגו או יפסקו.

להתחיל בפרשה פחות משלושה פסוקים

נתבאר, **שלדעת יש אומרים, אין מתחילים בפרשה פחות משלושה פסוקים**, [ולכן, אם ארע ששייר הראשון שני פסוקים בפרשה, יקרא השני את אותם שני פסוקים, ועוד שלושה בפרשה אחרת]. והטעם לכך, **גזרה משום הנכנסים**, שאם יקרא זה פסוק אחד בפרשה שניה, הנכנסים אחרי כן, **כשיראו את הבא אחריו מתחיל בפסוק שני של פרשה, יהיו סבורים שהראשון קרא פסוק אחד בלבד**.^א

עוד נתבאר, **שתנא קמא חולק, ואומר, שמתחילים בפרשה פחות משלושה פסוקים**, [ולכן, אם ארע ששייר הראשון שני פסוקים בפרשה, יקרא השני את אותם שני פסוקים, ועוד פסוק אחד בפרשה אחרת]. והטעם לכך שאין חוששים לטעות של הנכנסים, **כי מאחר שהם כאן, ישאלו את הנמצאים, אם הראשון קרא פסוק אחד, ויאמרו להם שקרא שלושה, ולא יבואו לידי טעות**.

^א וקשה על מנהג שלנו, שאנו קורין בפרשת ויחל בתעניות, והראשון מתחיל שם, והוא לסוף שני פסוקים מפרשה שלמעלה. וכן המפטיר ביום טוב בחול המועד דפסח, שמתחיל מוהקרבתם שהוא לסוף שני פסוקים מראש הפרשה. ויש לומר דשאני אלו הפרשיות, שהרי ידועות הן לעולם, וליכא למטעי. וכן פרשה של ראש חדש, שהשלישי קורא וביום השבת, אין לחוש שמא יאמרו הנכנסים שהשלישי לא קרא אלא שני פסוקים מוביום השבת, שהרי הדבר ידוע לעולם, וגם יש להם לחשוב שאם כן לא היה לו להניח כשהגיע לפרשה, שהרי גם זו מעין פרשה שהניח בה. [תוס'].